

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211444
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312211444.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III pred sudkyňou: Vierou Sládečkovou v právnej veci navrhovateľa: A. X., bytom K. XX, XXX XX E. A. E. K., zast.: B & S Legal s.r.o., so sídlom Grösslingová 5, Bratislava, IČO: 35 929 049, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, zast.: JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie 10.801,35 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 10 801,35 € spolu s úrokom omeškania 9% ročne zo sumy 400,05 € od 16.05.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne. zo sumy 400,05 € od 16.06.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.07.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.08.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne. zo sumy 400,05 € od 16.09.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.10.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.11.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.12.2010 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.01.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.02.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.03.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.04.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.05.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.06.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,5 % ročne. zo sumy 400,05 € od 16.07.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,5% ročne zo sumy 400,05 € od 16.08.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.09.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.10.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.11.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.12.2011 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne. zo sumy 400,05 € od 16.01.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne. zo sumy 400,05 € od 16.02.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.03.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.04.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.05.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.06.2012 do zaplatenia

úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 400,05 € od 16.07.2012 do zaplatenia, a nahradiť jej trovy konania vo výške 648 Eur titulom súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 1 335,45 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.08.2012 domáhala, aby súd uložil odporcovi zaplatiť jej vo výroku špecifikovanú sumu s prísł.

Návrh odôvodnila tak, že dňa 22.01.1998 uzavrela s odporcom zmluvu o dôchodku nazvanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z "Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s." (ďalej len "Zmluva o dôchodku"). Predmetom Zmluvy o dôchodku je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu odporcu. V zmysle Zmluvy o dôchodku sa odporca zaviazal vyplácať navrhovateľke sumu 12.052 SK (po prepočte konverzným kurzom 400,05 Eur mesačne vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do jej dožitia. Navrhovateľka má za to, že uzavretím vyššie uvedenej zmluvy bola medzi účastníkmi konania uzatvorená zmluva o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka, ktorou sa založilo právo na doživotné vyplácanie peňažného plnenia. Od uzavretia Zmluvy o dôchodku odporca pravidelne mesačne vyplácal navrhovateľke čiastku, na ktorú sa zmluvou zaviazal. Neskôr odporca dňa 26.10.2009 výpoveďou vypovedal Zmluvu o dôchodku (ďalej len "Výpoveď"), pričom ako jediný dôvod výpovede Zmluvy o dôchodku so Žalobcom uviedol "využitie zákonného práva podľa ustanovenia § 582 Obč. zákonníka v platnom znení. Podľa Výpovede platnosť a účinnosť Zmluvy o dôchodku mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka, t.j. dňa 31.03.2010. Odporca k 15.04.2010 už nevykonal žiadnu platbu v prospech navrhovateľky a tá je toho názoru, že odporca nesprávne posúdil právny charakter Zmluvy o dôchodku a následne nesprávne aplikoval ustanovenie upravujúce možnosť výpovede zmluvy uzavretej na dobu neurčitú (§ 582 ods. 1 Obč. zák. a preto je výpoveď neplatná.

Poukázala tiež na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2012, č.k. II. ÚS 26/2012-33 kde bolo v obdobnej vec rozhodnuté, že ústavné právo pani Eleny Kutalovej na súdnu ochranu porušené bolo. Ústavný súd SR dospel k záveru, že zmluva o dôchodku je upravená ako samostatný zmluvný typ a jej podstata spočíva v záväzku jednej zmluvnej strany poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane počas trvania zmluvy. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť.

Vzhľadom na to, že výpoveď je neplatná, a teda zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania zo Zmluvy o dôchodku naďalej trvá, odporca je v omeškaní s plnením podľa Zmluvy o dôchodku. Navrhovateľka si týmto podaním uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 10.801,35 Eur mesačne za obdobie od mája 2010 do júla 2012 (t.j. za celkom 27 mesiacov) aj s príslušenstvom.

Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 40 Ro 779/2012 zo dňa 20.9.2012, voči ktorému odporca podal odpor.

V odpore odporca uviedol, že žiada návrh zamietnuť, nakoľko i po oboznámení sa s obsahom vyššie cit. nálezu Ústavného súdu, zostáva banke povinnosť striktné rešpektovať ustanovenia Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zákon o bankách upravuje celú činnosť a celé podnikanie banky a podľa vety za bodkočiarkou § 119 ods. 3 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, táto výslovné neumožňuje banke uskutočňovať činnosti, ktoré sú v rozpore so Zákonom o bankách. V rozpore so zákonom o bankách je taká činnosť, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, t.j. predovšetkým plnenie bez protihodnoty (v zmysle § 27 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách). Takého plnenia sa navrhovateľka podanou žalobou od odporcu domáha, pretože plnenie zo zmluvy o dôchodku je svojím charakterom plnenie bez akejkoľvek protihodnoty banke. Banka na takýto záväzok ani jeho plnenie nemá žiaden hospodársky dôvod.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa so Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 22.1.1998, Žiadosťou zo dňa 22.1.1998, Príkazným listom GR č. 5/1993 zo dňa 20.7.1993, Štatútom Podporného dôchodkového fondu SŠS a jeho dodatku č. 1, Výpoveďou zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne a. s. zo dňa 26.10.2009, nálezom ÚS SR zo dňa 25.4.2012 a inými dôkazmi v spise založenými a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 22.1.1998 v zmysle § 842 až 844 Občianskeho zákonníka zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., na základe ktorej sa navrhovateľke doživotne založilo právo na vyplácanie dôchodku odporcom vo výške 400,05 Eur. Žalovanú sumu súd prepočítal v súlade s § 2 ods. 3 veta druhá z.č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike. V predmetnej zmluve nebola dohodnutá možnosť výpovede, čo znamená, že obe zmluvné strany pri jej uzatváraní nemali záujem v budúcnosti ju vypovedať.

Navrhovateľke bola neskôr odporcom doručená výpoveď zo dňa 26.10.2009 s tým, že ako dôvod výpovede bolo uvedené ust. § 582 Občianskeho zákonníka a za deň skončenia zmluvného vzťahu, podľa trojmesačnej výpovednej doby bol určený deň 31.3.2010. Odporca navrhovateľke nezapltil plnenie za obdobie od mája 2010 do júla 2012.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní argumentoval svojím odôvodnením v odpore podaným a návrh preto žiadal zamietnuť.

Na to právny zástupca navrhovateľky uviedol, že pokiaľ ide o argumentáciu odporcu v odpore uvedenú, o rozpor zmluvy so zákonom o bankách, on sa nestotožňuje s tvrdením odporcu o zániku záväzku z dôvodu nemožnosti plnenia (§ 575 a nasl. OZ), a to z nasledovných dôvodov:

- § 27 ods. 8 Zákona o bankách sa nevzťahuje na interné vzťahy odporcu a jeho zamestnanca;
- plnenie odporcu zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu Podporného dôchodkového fondu (ďalej len „Štatút“) vyplácané z Podporného dôchodkového fondu odporcu (ďalej len „Fond“) vytváraného z použiteľného zisku odporcu, čo Zákon o bankách nezakazuje;
- Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 Zákona o bankách; On celý argument o nemožnosti plnenia považuje za absurdný a zlomyseľný argument odporcu.

Podľa neho sa § 27 ods. 8 Zákona o bankách sa vôbec netýka vzťahov upravených Zmluvou o dôchodku t.j. interných vecí, ale upravuje len vzťahy odporcu ako banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jeho podnikateľskej činnosti. Zákon o bankách nerieši interné záležitosti banky vo vzťahu k odmeňovaniu zamestnancov, sociálnej politike banky, jej sponzorských aktivít a pod. Fond, z ktorého má odporca v zmysle Štatútu vyplácať plnenie zo zmlúv o dôchodku uzavretých so svojimi bývalými zamestnancami, bol vytvorený v roku 1993, t.z. ešte v čase, keď bol Žalovaný štátnym podnikom. V zmysle článku II bod 1 Štatútu sa fond vytvoril „na základe článku 11 bod 14 "Podnikovej kolektívnej zmluvy SŠTSP na rok 1993" v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov - z použiteľného zisku do výšky 10%, minimálne však vo výške 5% za rok. Ďalej v zmysle článku 11 bod 14 Podnikovej kolektívnej zmluvy SŠTSP na rok 1993 (ďalej len „Kolektívna zmluva“), na ktorý odkazuje Štatút „Zamestnávateľ do konca roku 1993 vytvorí podmienky a poskytne nevyhnutné prostriedky pre realizáciu doplnkového dôchodkového pripoistenia svojich pracovníkov.“ Navrhovateľka má za to, že v zmysle vyššie uvedeného si odporca mal za účelom vyplácania plnenia zo zmlúv o dôchodku uzavretých so svojimi bývalými zamestnancami vytvárať Fond zo svojho čistého zisku, a to aj po zmene svojej právnej formy na akciovú spoločnosť, čo vyplýva zo znenia článku V bod 2 Štatútu, v zmysle ktorého „...povinnosť plniť pokračuje aj pri zmene právnej formy SŠTSP alebo jej právneho nástupcu v súlade s platným právom“, ako aj z článku VI. Zmluvy o dôchodku, v zmysle ktorého "Záväzok povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu."

Pokiaľ ide o ust. § 575 Obč. zák. právna nemožnosť plnenia, navrhovateľka si nie je vedomá existencie žiadneho právneho predpisu, z ktorého by vyplývalo, že vykonávanie peňažných platieb je v rozpore so zákonom, a teda, že plnenie je nemožné. Preto je tento argument odporcu absurdný a nesprávny. Navrhovateľka tiež poukázala na absurdnosť argumentácie odporcu ohľadom údajne zakázaného plnenia zo Zmluvy o dôchodku z dôvodu hospodársky neodôvodneného plnenia, resp. plnenia zjavne nezodpovedajúceho poskytnutej protihodnote, nakoľko sám odporca takéto plnenia poskytuje a informácie o takom plnení verejne prezentuje na svojich web-stránkach. Napr.:

- poskytol 1 milión Sk na projekty v prospech verejných knižníc;
- venoval 500.000,- Sk na pomoc obyvateľom postihnutým zemetrasením v juhovýchodnej Ázii;
- poskytol objemy prostriedkov na pomoc Tatrám v rámci projektu Tatranský Vodný les;
- daroval celkovo čiastku v hodnote 275.000,- Sk víťazom študentskej súťaže a škole víťaza;
- sponzoroval nákup techniky pre multimedialnú učebňu a univerzitnú digitálnu televíziu;
- daroval obci Ľubica protipovodňové vaky.

Odporca (nie jeho nadácia) teda každoročne poskytuje (v nemalých sumách) finančné prostriedky tretím osobám a nedostáva od týchto tretích osôb žiadne protiplnenie. Odporca ďalej na uvedenej internetovej stránke informuje verejnosť v sekcii "Kariéra" a možných budúcich zamestnancov Žalovaného o "nadštandardných zamestnaneckých výhodách. Ak teda odporca každoročne odovzdáva finančné sumy tretím osobám bez protiplnenia a keď poskytuje svojim zamestnancom zamestnanecké výhody (odmeny, prémie manažérom alebo pod.), aj takéto konanie by podľa argumentácie odporcu bolo v rozpore so Zákonom o bankách. Podľa navrhovateľky takéto konanie nemôže byť v rozpore so Zákonom o bankách, nakoľko nejde o konanie vo veci bankových činností, a teda nespadá pod Zákon o bankách.

Poukázal tiež na to, že konanie odporcu je tiež v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, pretože navrhovateľka ako pracovníčka odporcu, bola u neho zamestnaná dlhé roky, celý svoj aktívny pracovný

život a svojou každodennou prácou nemalou mierou prispela k súčasnému postaveniu odporcu na bankovom trhu, pričom za svoju prácu nedostávala nadštandardné (a ani primerané) ohodnotenie. Účelom Zmluvy o dôchodku, bolo zabezpečiť určitú životnú úroveň navrhovateľky po odchode do starobného dôchodku, a to na doživotne určenú dobu neurčitého trvania. Skončením vyplácania dôchodku podľa Zmluvy o dôchodku však jednoznačne došlo k podstatnému zníženiu jej životnej úrovne, nakoľko je dôchodkyňa a prakticky nemá možnosť sa zamestnať a tým kompenzovať stratu príjmu zo Zmluvy o dôchodku. K zníženiu životnej úrovne navrhovateľky pritom došlo za podmienok, kedy táto v dobrej viere počítala s tým, že jej bude plnenie zo Zmluvy o dôchodku vyplácané doživotne, a to nielen na základe skutočnosti, že zmluva o dôchodku ako zmluvný typ ani predmetná Zmluva o dôchodku výslovne nepredpokladajú možnosť jej jednostranného ukončenia výpoveďou, či svojvoľného rozhodnutia odporcu nevyplácať plnenia z uvedenej zmluvy. Táto skutočnosť je o to viac zarážajúca, že Zmluvu o dôchodku odporca predkladal navrhovateľke ako formulárovú zmluvu, ktorej znenie odporca vopred schválil a do ktorého nebolo dovolené zasahovať.

Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, keďže odporca zasielal pravidelne navrhovateľke plnenie podľa spornej zmluvy a to až do apríla 2010, svoju povinnosť už neplnil od mája 2010 do júla 2012, domáha sa k dohodnutej sume 400,05 Eur mesačne i úroku z omeškania v zákonnej výške, pretože podľa čl. III spornej zmluvy bol odporca povinný vyplácať navrhovateľke plnenie vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplývajú spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

Podľa § 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému."

Podľa § 27 ods.8) Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov Banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky.

Podľa ustanovenia §116 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 119 ods. 3 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladiť niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Podľa ustanovenia § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

Podľa § 517 ods. 2 O.s.p., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Predmetom nároku uplatneného navrhovateľkou je právo na zaplatenie peňažnej sumy ako splátky dôchodku titulom Zmluvy o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). Zmluvou podľa § 842 Občianskeho zákonníka, ktorá musí mať písomnú formu, sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok. Jej účelom je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny úkon skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť určite nastane.

Predmetnou Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLPS, a.s. sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú neurčitého trvania. Ide o presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu svedčí o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas neurčitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovanú určitým časovým úsekom - lehotou, ktorá má svoj začiatok a koniec. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve je jasne daný jej začiatok, a to počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začala navrhovateľka poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok a tiež je jasne špecifikovaný jej koniec, a tou je smrť navrhovateľky. Jedná sa teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, len jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle, ale do doby objektívne zistiteľnej a určitejšej.

Po vyhodnotení všetkých skutkových a právnych skutočností dospel súd k názoru, že predmetná zmluva zo dňa 22.1.1998 nebola uzavretá na dobu neurčitú, nebolo právom odporcu vypovedať ju podľa § 582 Občianskeho zákonníka, keďže jej predmetom nie je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, alebo záväzok niečo dať resp. opakovane niečo dávať. Výpoveď daná odporcom je potom v rozpore so zákonom a ako právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom súd platnosť právneho úkonu výpovede zo zmluvy posudzoval prejednicálne. Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. potom nebola touto výpoveďou ukončená.

Súd sa tiež zaoberal námietkou odporcu, že záväzok voči navrhovateľke zanikol z dôvodu nemožnosti plnenia (§ 575 a nasl. Obč. zákonníka) a i túto vyhodnotil ako nedôvodnú, keď odporcom cit. ust. § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa i podľa názoru súdu netýka vzťahov upravených Zmluvou, t. j. interných vecí banky a zamestnanca, ale tento zákon upravuje vzťahy banky navonok, t. j. uzatváranie zmlúv s klientami, či inými bankami vzhľadom k predmetu činnosti. Tento záver priamo vyplýva z existencie interných predpisov banky týkajúcich sa úpravy Zmluvy o dôchodku, ktorými si banka upravila spôsob poskytovania výhod svojim zamestnancom, ako uvádza Štatút, s poukázaním na výrazný humánný spôsob sociálnej a ekonomickej stabilizácie svojich zamestnancov. Podobným duchom sa nesie i Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2012, č.k. II. ÚS 26/2012-33, ktorým bolo rozhodnuté v obdobnej veci.

Súd mal preto spornú zmluvu za platnú a účinnú a zmluvné strany si musia podľa nej poskytovať plnenia, t.j. nárok navrhovateľky vyhodnotil súd za dôvodný.

Okrem istiny súd navrhovateľke priznal aj uplatnený úrok z omeškania a to od 16.5.2010 do zaplatenia, kedy nastala splatnosť 1. splátky následne vždy od odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivéj mesačnej splátky, podľa ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a základnej úrokovej sadzby ECB, príslušnej pre vo výroku špecifikované obdobie ročne do zaplatenia.

Po vyhlásení rozsudku súd na návrh právneho zástupcu navrhovateľky Uznesením č. k. 12 C 215/2012 zo dňa 22.3.2012 vypracoval opravné uznesenie podľa § 40 ods. 1 a 3 O.s.p., nakoľko sa v zápisnici o pojednávaní zo dňa 6.3.2012 vyskytla chyba v písaní a upravil výšku úroku, že táto má správne zniet : 8,75 % ročne zo sumy 400,05 Eur od 16.7.2012 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 648 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1 335,45 eur, za 4x právne úkony po 324,65 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 6.03.2013, písomné podanie zo dňa 09.11.2012, podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 3x režijný paušál á 7,63 eura, 1x režijný paušál á 7,81 eura, všetko zvýšené o sadzbu DPH 20%. Trovy konania boli vyčíslené podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III.. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).